Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om refusjon av flybilletter som følge av forsinkelse.

Dato

21.03.2017

Saksnummer

2016-00567

Tjenesteytere

Norwegian

Klager har i det vesentlige anført

Klager skulle reise fra Bergen (BGO) til London Gatwick (LGW) med DY1314 16. mars 2016 kl. 09.15. Denne flyvningen hadde planlagt ankomsttid kl. 10.15 (GMT). DY1314 ble imidlertid forsinket. Videre skulle klager reise til fra London Gatwick til Dublin med Ryanairs flyvning FR115 kl. 13.15 (GMT). Klager rakk ikke sin videreforbindelse grunnet forsinkelsen på Norwegians flyvning DY1314.

Klager anfører at han hadde mer enn tre timer transfertid på London Gatwick, som bør være mer enn nok tid selv med to forskjellige flyselskaper. Som følge av forsinkelsen måtte klager kjøpe nye billetter til Dublin med Air Lingus. Utgiftene kom på 199,99 Pund. Klager krever disse utgiftene refundert av Norwegian.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

DY1314 16. mars 2016 fra Bergen til London Gatwick ble forsinket med to timer og 36 minutter som følge av et teknisk problem. Norwegian anfører at alle rimelige tiltak ble iverksatt, men at forsinkelsen allikevel var uunngåelig i dette tilfellet. Selskapet viser til fremvist Movement Log.

Fraktføreren er ansvarlig for tap som følge av forsinkelse ved lufttransport av passasjer, reisegods og gods, med mindre han godtgjør at han selv og hans folk har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller at dette ikke har vært mulig for dem, jf. Montrealkonvensjonen art. 19 og luftfartsloven § 10-20.

Norwegian har begrenset ansvar når klager ikke har kjøpt en gjennomgående reise, blant annet når det gjelder omruting og forpleining. Kravet om dekning av ny flybillett anses av Norwegian som ekstrautgifter.

Norwegian er av den oppfatning at forsinkelsen ikke gir grunnlag for erstatning av ekstrautgifter i dette tilfellet. I motsetning til EU-forordning 261/2004 art. 5 stiller ikke Montrealkonvensjonen krav om at det må foreligge en ekstraordinær omstendighet for at flyselskapet er unntatt fra ansvar. EU-domstolens avgjørelse av 17. september 20165 (Corina van der Lans v. KLM) gir således liten veiledning i tolkningen av Montrealkonvensjonen. Det slås også fast i EU-domstolens avgjørelse av 22. desember 2008 (Wallentin-Hermann v. Alitalia) at reglene i Montrealkonvensjonen ikke er relevante for fortolkningen av fritakelsesgrunnene for erstatning i forordningen. Norwegian anfører at dette også må gjelde motsatt vei, slik at forordningens bestemmelser ikke er relevante for tolkningen av Montrealkonvensjonen. Dette synet støttes av Transportklagenemnda - fly sitt vedtak i sak 1222/14F.

I henhold til dom C-402/07 (Sturgeon-dommen) er flyselskapene unntatt fra videre kompensasjon hvis forsinkelsen er under tre timer eller årsaken til forsinkelsen er ekstraordinære omstendigheter utenfor flyselskapets kontroll.

Norwegian avviser på ovennevnte bakgrunn klagers krav om refusjon av flybilletter og eventuelt andre erstatningskrav.

Nemnda bemerker

DY1314 fra Bergen til London 16. mars 2016 ble forsinket med to timer og 36 minutter. Klager rakk dermed ikke sin videreforbindelse til Dublin.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning, med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Det vises til EU-forordning 261/2004 artikkel 6 jf. artikkel 7, jf artikkel 5 nr. 3, jf. EU-domstolens avgjørelser i Sturgeon m.fl. mot Condor (C-402/07) og Nelson m.fl. mot Lufthansa (C-581/10 og C-629/10).

Klager hadde ikke kjøpt gjennomgående billett, og det er derfor kun forsinkelsen til London som medregnes. I og med at forsinkelsen er under tre timer, har klager ikke rett til standarderstatning etter EU-forordningen.

Selv om forordningen ikke kommer til anvendelse, begrenser den ikke klagerens rett til erstatning på annet grunnlag, jf. forordningen artikkel 12 nr. 1. Den sentrale internrettslige bestemmelse om erstatning ved forsinkelse er luftfartsloven § 10-20. Bestemmelsen lyder slik:

"Fraktføreren er ansvarlig for tap som følge av forsinkelse ved lufttransport av passasjer, reisegods og gods, med mindre han godtgjør at han selv og hans folk har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller at dette ikke er mulig for dem."

Norwegian har angitt at forsinkelsen skyldtes et teknisk problem, uten å redegjøre nærmere for dette for nemnda. Nemnda kan derfor ikke se at Norwegian har godtgjort at man har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet.

Nemnda mener derfor at Norwegian bør dekke klagers utgifter til nye flybilletter til Dublin på GBP 199,99.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler at Norwegian utbetaler til klager en erstatning på GBP 199,99.

Nemndas representanter

Helen Andenæs Sekulic (leder) Kirsti Pamphlett (Forbruker Europa) Thomas Iversen (Forbrukerrådet) Anne-Kathrine Sand (SAS) Gøran Jenssen (Widerøe)